

Вовед

Првата Salmonella, бацил на Тифусот, е откриена 1880 год. од Eberth во слезенката и мезентеријалните лимфни жлезди кај пациентот кој починал од цревен тифус.

Gaffky успеал во 1884 год. таа бактерија да ја култивира и детално да ја опише. Поради тоа причината за цревниот тифус долго време ја нарекувале Eberth-Gaffky-ева бактерија.

Во 1885 год. A. Salmon ја изолирал првата бактерија од групата салмонели кај болни свињи, кои боледувале од свинска чума, но во 1888 год. Gertner докажал дека овие бактерии можат да бидат патогени за луѓето. Тој за прв пат изолирал бактерија од црн дроб на починат човек кој боледувал од алиментарна токсико инфекција која настанала поради консумирање на месо од болна крава и ја нарекол Bacillus enteritidis. Во 1889 год. во една епидемија на алиментарна токсикоинфекција, De Noble ја изолирал S. typhimurium за која се мислело дека предизвикува септично заболување кај глувците. Од тоа време почнува откривањето на голем број салмонели, но дури во 1936 год.

благодарение на систематизацијата на овие видови бактерии направена од Kauffmann и White, врз основа на антигенската градба доаѓа до нивно масовно откривање. Денес се познати повеќе од 2200 серотипови салмонели, повеќе или помалку патогени за луѓето, животните и птиците.

Salmonella typhi

Морфологија – Сите салмонели се морфолошки идентични. Тие се стапчиња кои по сите особености одговараат на колиформните бактерии. Тие не формираат спори и немаат видливи капсули. Сите освен две, имаат перитрихијални флагели. Лесно се бојат со сите бактериолошки бои а по Грам се бојат негативно.

Културелни особини – Салмонелите добро успеваат на сите подлоги и во аеробни и во анаеробни услови. По инкубацијата од 24 до 48 часа на површината на хранливиот агар растат во вид на округли, конвексни, мазни и сјајни колонии со пречник од 2-3 мм. Заради разликување на другите ентеробактерии, се засејуваат врз селективни подлоги. Најчесто користени селективни подлоги се дезоксихолат-цитратски агар (DCA), Wilson-Blair-ов агар и SS-агар (агар Salmonella-Shigella). За размножување на салмонелата и инхибиција на непожелните цревни бактерии се користат течни подлоги. Меѓу нив најчесто користени се Kauffmann-Muller-овиот тетратионатски бујон и селенит-F-бујон.

На оригиналниот дезоксихолат-цитратскиот агар сите салмонели растат како безбојни, малку плавкасти, просирни колонии. На SS агарот растат во вид на слични колонии како на оригиналната дезоксихолат-цитратската подлога. На Wilson-Blair-овата подлога колониите им се темно-сиви до црни, обично покажуваат метален сјај.

SS-агар (Salmonella-Shigella agar) Wilson-Blair-ов агар

Биохемиски особини – Салмонелите ферментираат значителен број јаглородни хидрати со продукција на киселина и гас. Исклучок е Salmonellae typhi која ги разградува само со продукција на киселини. Салмонелите не ја разградуваат лактозата и уреата, не продуцираат индол а сите продуцираат H₂S.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com